

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 109. Regina a Rege indigne habita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

„ sanæ prudentiæ præceptis adversare- Sæcul. XVI.
 „ tur, ac dubitaret, an Maria Filia A.C 1529.
 „ mea ex legitimo thoro fuisset suscepta,
 „ tunc ipse ego acrioribus conscientiæ
 „ stimulis agitabar; ut igitur me ab hoc
 „ dubio expedirem, ac animi quietem
 „ recuperarem, nec non lites, quæ de
 „ successionis jure exoriri possent, præ-
 „ venire, totam rei seriem in sacro
 „ Tribunali Longlando conscientiæ meæ
 „ arbitro exposui, quamvis ceteroquin
 „ conjugali Reginæ uxoris meæ con-
 „ sortio ulterius uti paratus essem,
 „ dummodo id salva conscientia a me
 „ fieri posse decideretur. Post hæc Can-
 „ tuariensem Archiepiscopum rogabam,
 „ ut ceterorum Angliæ Præfulum sen-
 „ tentias circa connubii mei conditio-
 „ nem conquireret, communis autem
 „ horum opinio, quam suo chirogra-
 „ pho muniebant, eo abibat, hoc ma-
 „ trimonium nullum esse. „ Hæc Re-
 „ gis verba Cantuariensis Archiepiscopus
 suo etiam calculo firmabat; intrepide
 autem Fischerus Roffensis Episcopus
 negabat, quod ipse declarationi Regi
 porrectæ subscripsisset.

§. CIX.

Regina a Rege indigne habita.

Attamen non modo Regis verbis veri-

Q q 3

tas

Sæcul. XVI.
A.C. 1529.

tas haud constabat, sed ipse etiam indigno, quo Reginam habuit, modo palam ostendit, quod ejus facta plurimum discrepant ab elogiis, quibus paulo ante coram Legatis virtutes ac præclaras hujus Reginæ dotes deprædicabat. Præprimis enim, ut metu illam ad sua vota inclinaret, judicii acta adversus eam instrui, summaque severitate cunctas illius actiones ad censuram revocari jussit, & quamvis non raro testes secum ipsis pugnarent, nihilominus minimi etiam nævi ex nativo indolis vitio perpetrati tanquam crimina læsæ Majestatis redarguebat. Deserebant alii in publico Status Senatu contra eam atrocissima scelera; nam exponebant ibidem, quod novissime detecta fuerit conspiratio in Regis vel Volsæi vitam adornata; conclamabant alii, quod Reginam, si tanti criminis rea esset, nulla habita Regiæ dignitatis ratione extremo plecteretur supplicio. Accusabant eam nonnulli, quod Marito suo debitum conjugis amorem denegasset, totoque tempore, quo Rex anxiiis curis oppressus languebat, non modo ipsa insolito gaudio tripudiaret, sed suos etiam familiares ad delitias, cantus, ac choreas excitaret, cum tamen eo ipso tempore ageretur de negotio, quo gravius toto vitæ suæ curriculo nunquam tractabatur,

batur, & ipsa potius pro felici exitu uni-
 ce fundendis ad Deum precibus incum-
 bere debuisset, quinimo, inquebant a-
 lli, non modo diversam induit agendi ra-
 tionem, sed etiam præter indolis suæ
 morem non raro in publicis comparuit
 plateis, ac singulari comitate transeun-
 tes salutabat, haud alio ex fine, quam
 ut subditos ab affectu ad Regem suum
 sensim abduceret: denique non pauci
 Reginam vel ideo in crimen vocabant,
 quod prætensum illud Julii II. diploma
 jam dudum recepisset, illud tamen ma-
 turius exhibere cunctata esset. Ex his
 igitur omnibus inferebant Reginæ ho-
 stes, quod ea infenso erga Maritum suum
 animo fuerit. Quocirca Senatus, cum
 Regis vitam in discrimen adduci arbitra-
 retur, eidem auctor extitit, ut penitus
 a Catharinæ consortio *tam quoad thorum,*
quam quoad mensam abstineret, nec ultra
 illius societate frueretur, imo etiam fi-
 liæ suæ Matrem invisendi copiam dene-
 garet. Præterea Senatores censebant,
 cuncta hæc Reginæ esse significanda, eo
 fine, ut a causæ suæ defensione desiste-
 ret, atque ad amplectendum vitæ Reli-
 giosæ institutum induceretur. Expedie-
 batur hujus sententiæ exemplar, ad cu-
 jus calcem Vollæus latino sermone hæc
 verba adjecit: „ Stulta es, Regina, si
 „ cum Rege in contentionem venire

Sæcul. XVI.

A C 1529.

Q q 4

„ præ-

Sæcul. XVI., præsumis, nunquam divina benigni-
 A.C 1529. „ tas in proles tuas sua dona effudit, di-
 „ ploma vero, quod jactitas, suppositi-
 „ tium est. „ His postea nonnullas ad-
 „ jecit rationes, ex quibus illud falsum
 „ fuisse credebatur. Nihilominus ejusmo-
 „ di minæ nullatenus firmum Reginæ ani-
 „ mum frangebant.

§. CX.

*Legati Reginam ad suas partes per-
 trahere intenti, ejusdem re-
 sponsum.*

Post hæc Legati, cum quadam die
 jussu Regis Catharinam accederent,
 unacum nobiles sui gynæcei virgini-
 bus laborantem inveniebant. Hos in-
 ter primus verba fecit Volfæus. Verum
 præstita utrinque officiosa salutatione
 Regina loquentem interceptit, eumque
 ad cubile deduxit, ubi is sermonem su-
 um absolvit, eandemque rogavit, ut
 de jure suo quicquam in Regis favorem
 remitteret, nec sententiæ, quæ abs du-
 bio ejus causæ adversa foret, exitum
 præstolaretur: Illa vero nec vultu nec
 animo turbata intrepide Cardinali re-
 posuit: „ Tu solus es totius mali causæ;
 „ nec assequi valeo, quis Regi cuncta,
 „ quæ sequitur, consilia suggerere au-
 „ sus sit; neminem tamen præter te so-
 „ lum,